

Poblacions petites com Sant Quirze de Besora, mitjanes com Vic i grans com Barcelona presenten trets ben diferents pel que fa a la manera d'exercir el dret, i en Josep Rosell ho sap prou bé, tal com comprovarem tot seguit. **"Vaig obrir despatx propi una mica forçat per les circumstàncies perquè familiars, amics i coneguts del meu poble, Sant Quirze, i d'altres del voltant com Sant Boi, Montesquiu i Vidrà em feien consultes i m'encarregaven determinats assumptes, cosa que em va dur a obrir un bufet i ho vaig fer a Sant Quirze, el lloc on tenia una àrea d'influència i on les despeses eren més reduïdes. La resposta va ser molt millor del que m'esperava i de seguida vaig créixer molt i vaig haver de fer el salt a Vic que és on hi ha els jutjats, els registres... Més endavant vaig conèixer l'advocada Imma Aliberch, de Vic, i vaig ampliar el bufet, incorporant-se recentment una altra lletrada, l'Imma Pratdesaba."**

En Josep Rosell, doncs, va començar exercint en una població petita, de 2000 i escaig d'habitants: **"En el meu cas va ser un gran avantatge ja que en una ciutat com Barcelona encara estaria fent de passant o em trobaria molt més al començament. La meua experiència professional ha estat molt positiva."** Sant Quirze de Besora, per les seves dimensions, és un poble on gairebé tothom es coneix, i això comporta avantatges i inconvenients: **"Jo veig avantatges de treballar en la població on vaig néixer ja que conec la persona que tinc al davant. Alguns problemes que em comenten companys no els he tingut; al contrari, moltes vegades em sorprèn la gran confiança i gratitud dels meus clients. A més, aquí tinc un potencial de clients molt ampli, perquè en una ciutat com Barcelona hi ha molts ciutadans però també hi ha molts advocats. Recordo que en obrir el primer despatx els companys em deien: 'Tu ja saps el que et fas? Qui et vindrà a un poble?' I ho deien amb una certa incredulitat."** D'altra banda, **"també hi ha petites servituds com el fet de sortir a passejar un diumenge i topar-me amb algú que em demana com estan les seves coses. I, en situacions com aquestes, el problema no és que a mi em faci mandra respondre sinó que pot ser delicat tractar temes personals enmig del carrer. Un altre desavantatge és que, si un client et truca a casa a les deu de la nit, l'has d'atendre, cosa que sorprèn molt els meus companys d'altres llocs."**

La proximitat amb els seus clients pot crear un clima d'excessiva confiança: **"A vegades et fan consultes molt íntimes en qüestions successòries, matrimonials i d'altres, i en alguns casos aquesta confiança t'arriba a aclaparar. Tens la sensació que aquella persona està buscant no tant assessorament legal sinó que diguis en veu alta allò que vol sentir però que no vol dir ell."** En general, **"m'agrada molt la feina que faig. Això no significa, però, que m'agradi tota la feina que faig. Hi ha temes que els portes per vocació i altres que els assumeixes perquè te'ls encarrega un client determinat."**

Sense deixar el despatx de Sant Quirze, el nostre protagonista en va obrir un altre a Vic, població d'uns 30.000 habitants: **"És una ciutat que, si bé demogràficament no és molt gran, té un pes específic a Catalunya molt superior al que li pertocaria per habitants. És una gran capital."** Pel que fa als jutjats d'una ciutat de dimensions mitjanes, **"a Vic**

funcionen força bé i infinitament més ràpid que a Barcelona", ciutat que coneix molt perquè va estudiar-hi la carrera i perquè la visita tot sovint: **"M'hi desplaço una mitjana d'un cop per setmana. Moltes vistes penals i civils són orals i has d'anar a Barcelona. Altres vegades treballes en afers en què l'altra part té un advocat barceloní i tendeixes a desplaçar-te tu per una qüestió de cortesia."**

L'especialitat del dret que més atrau a en Josep és la penal però en el dia a dia toca moltes altres branques: **"En un poble, i fins i tot a Vic, és impossible tocar una única matèria per raons de la pròpia estructura i perquè un client pot quedar satisfet de tu i et demana que li portis altres temes. Quan al client li inspire confiança, vol que li gestionis tot. Ara bé, si t'arriba un assumpte molt complicat que no entra dins dels temes que toques habitualment, el més ètic és derivar-lo a un company que hi estigui especialitzat. El que no pots fer mai és assumir un assumpte sense saber que el client tindrà la màxima garantia."**

L'interès pel dret li ve de molt lluny -**"Sempre m'ha atret la defensa de la gent en el sentit d'advocar davant d'un tribunal i defensar el meu client"**- però l'atracció pel dret penal potser neix durant l'adolescència, per la imatge que dels advocats ofereix la televisió. La professió li ha mostrat que entre la ficció i la vida real **"hi ha una distància abismal. Hi ha gent que s'ha creat una imatge distorsionada de l'advocat. La immensa majoria d'aquests professionals és gent honesta, assequible i amb molta vocació de defensa. Per fer diners, hi ha altres professions que resulten més rendibles."** Quina visió hauríem de tenir d'un lletrat? **"S'està perdent la imatge d'home bo i crec que això no és del tot dolent perquè considero que el paper d'home bo correspon també al jutge; el lletrat ha de defensar el seu client, però sempre des de l'ètica i la legalitat. Quan a mi m'han arribat dues persones enfrontades per un tema, mai he volgut arbitrar. Jo puc representar una d'aquestes persones i a l'altra li recomano que busqui un altre lletrat perquè és impossible ser neutral, encara que hi hagi molt bona voluntat per part de l'advocat."**

En Josep esmenta termes com vocació, cortesia, ètica... i justícia: **"A mi la idea de la justícia me l'han ensenyada els meus pares. Això -discernir entre el que està bé i el que està malament- no s'aprèn en un manual de dret, la pot tenir millor un pastor d'ovelles que un gran jurista. La idea del que està bé o malament tothom la té, el que passa és que sovint es busca la manera de no aplicar-la."** Ara bé, **"no tothom és necessàriament bo i algun sistema s'ha d'arbitrar per corregir situacions o fets injustos, i en la nostra societat això es fa amb la justícia."** A vegades aquesta mateixa justícia porta a la privació de la llibertat: **"Cap advocat, cap fiscal ni cap jutge està satisfet que algú entri a la presó ja que aquest és el fracàs de la societat sencera; però també és injust no fer-ho quan les circumstàncies ho demanen. Els jutges tenen una tasca molt difícil i feixuga a l'hora de decidir-ho."**

En acomiadar-nos, el Josep Rosell ens confessa que **"quan ens trobem tres o quatre advocats, acabem parlant de dret. En mi és un tret molt acusat i em diuen: 'Sembla que no sàpigues parlar de res més.' I potser tenen raó."**

“La idea del que està bé o malament no s’aprèn en un manual de dret; tothom la té i la pot tenir millor un pastor d’ovelles que un gran jurista”

Josep Rosell - Vic i Sant Quirze de Besora (Osona)